

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. гр. Димитровград, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана Т. Стоянова Денчева

при участието на секретаря Д. М. П.
като разгледа докладваното от Гергана Т. Стоянова Денчева Гражданско дело № 20225610101580 по описа за 2022 година

В исковата молба ищите твърдят следното : С Решение № 30-01 /15.01.1999г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на град Димитровград, издадено от Общинска служба по земеделие - гр. Димитровград, на наследниците на В.Д.Д., родена на 17.02.1888г., починала на 20.11.1958г., акт за смърт № 176/21.11.1958г. съставен в гр. Димитровград, е възстановено в съществуващи (възстановими) стари реални граници правото на собственост върху следния недвижим имот: Нива от 5162 кв.м. (пет декара и сто шесгдесет и два квадратни метра), четвърта категория, местност „ДО ГРОБЕТО“, гъстваляваща Имот № 002004 по картата на землището на град Димитровград при граници (съсед): имот № 002003 1 — нива на временно стопанисвани от общината имот № 000110 — населено място на населено място; имот № 002001 — нива на временно стопанисвани от общината; имот № 002005 — нива на наследниците на А.И.Т. и имот № 000110 — населено място на населено място, който гореописан имот, съгласно действащите кадастрална карта и кадастрални регистри понастоящем е заснет като: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед №

РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2. Видно от приложеното Удостоверение за наследници, общата наследодателка В.Д.Д., родена на 17.02.1888г., е починала като вдовица на 20.11.1958г. (т.е. след приемането на новия Закон за наследството, обн. ДВ. бр.22 от 1949г.) и е оставила за свои законни наследници двете си деца: Д.К.Г., ЕГН ***** и И. К. Ж., ЕГН ***** , които по арг. от чл.5, ал.1 от ЗН я наследяват при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от наследството за всеки от тях). Д.К.Г., ЕГН ***** е починал на 03.07.1980г. като е оставил за законни наследници преживялата си съпруга Т. К. Г., ЕГН ***** и сина си: К.Д.Г., ЕГН ***** , които по арг. от чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗН го наследяват при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от неговото наследство за всеки от тях). К.Д.Г., ЕГН ***** е починал на 21 .07. 1 992г. като е оставил за законни наследници преживялата си съпруга Б.Д. Г., ЕГН ***** , починала на 28.08.2012г. и децата си Д.К.Д., ЕГН ***** , Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** (последните две са настоящите ищци), които по арг. от чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗН го наследяват при равни права (т.е. по 1/4 ид.ч. от неговото наследство за всеки от тях). Т. К. Г., ЕГН ***** е починала на 22.12.2001г. като е оставила за законни наследници децата на сина ѝ К.Д.Г., ЕГН ***** (починал на 21 .07. 1 992г. - преди майка си), които я наследяват по право на заместване, а именно: Д.К.Д., ЕГН ***** , Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** . По арг. от чл.5, ал.1 и чл. 10, ал.1 от ЗН триМ. наследяват Т. К. Г., ЕГН ***** при равни права (т.е. по 1/3 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях). Б.Д. Г., ЕГН ***** е починала на 28.08.2012г. като е оставила за законни наследници децата си Д.К.Д., ЕГН ***** , Т. К. Г. - Д., ЕГН *****

и Д. К. У., ЕГН *****, които по арг. от чл.5, ал.1 от ЗН я наследяват при равни права (т.е. по 1/3 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях). И. К. Ж., ЕГН ***** е починала на 17.05.2020г. като е оставила за законни наследници дъщеря си И. Ц. П., с ЕГН ***** (ответник по делото) и живата дъщеря на другата ѝ дъщеря — П. Ц. Х., ЕГН *****, починала на 11.05.2007г. — т.е. преди майка си, която наследява по право на заместване, а именно: П.Н.П., ЕГН *****. По арг. от чл.5, ая.1 и чл. 10, ал.1 от ЗН И. Ц. П., с ЕГН ***** и П.Н.П., ЕГН ***** наследяват И. К. Ж., ЕГН ***** при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях). На фона на гореописаната фактическа обстановка и след извършване на математическите изчисления следва, че всяка от ищците Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** получава на основание наследство по 116 ид.ч. (една шеста идеална част) от правото на собственост върху процесния имот, а ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** получава по наследство % ид.ч. (една четвърт идеална част) от имота. Въпреки квотата на ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** в собствеността от процесния имот, а именно: % ид.ч. (една четвърт идеална част), същата неправомерно се е снабдила с Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и давност № 21, том 2, рег. № 1478, нот. дело № 210 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ — гр. Димитровград с акт № 64, том 8, нот. дело № 799/2020г., дв. вх. рег. № 2168/07.07.2020г., с който ѝ е признато право на собственост върху целия процесен имот. В същия ден със сключването на прехвърлителна сделка - продажба, обективирана в Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 24, том 2, рег. № 1482, нот. дело № 212 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ — гр. Димитровград с акт № 66, том 8, нот. дело № 801/2020г., дв. вх. рег. № 2171/07.07.2020г., ответницата И. Ц. П., с ЕГН Актът е постановен на 10.03.2023 ***** като продавач е продала гореописания имот на ответницата Васялка А. М., с ЕГН ***** като купувач (последната не се е намирапа в граждански брак към деня на сделката — била е вдовица). Въпреки издадения в нейна полза Констативен нотариален акт ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** (както и приживе нейната майка И. К. Ж., ЕГН *****) никога не е осъществявала давностно владение спрямо квотите на останалите със'собственици като поради това и дума не може да става, че е

придобила по давност правото на собственост върху целия процесен имот. Първоначално процесният имот е бил възстановен на всички наследници на общия наследодател В.Д.Д. и впоследствие иито един от наследниците не е своил имота само за себе си, тъй като имотът е бил считан от всеки от тях за общ и не е имало извършена делба на наследството. Издаденият в полза на ответницата И. Ц. П. Констативен нотариален акт в частта му за давностното владение няма никаква тежест спрямо моите доверители. Сключеният договор за покупко[1]продажба с купувача В. А. М. е действителен и поражда права и задължения за страните по него, но няма вещно-прехвърлителен ефект по отношение на горницата над % ид.ч. до пълния обем от правото на собственост, защото предметът на сделката не е движима вещ, а недвижим имот й в случая релевантно е римското правило *nemo dat quod non habet* — щом продавачът не е бил собственик на целия имот към деня на сделката, то следва и че купувачът, в качеството си на негов частен правоприемник, не е придобил пълното право на собственост върху процесния имот, а само това, което продавачът е притежавал (в случая % ид.ч.). Фактът на вписването на Нотариалните актове преди вписването на настоящата НМ, както и евентуалната добросъвестност на купувача, не създават изключение и не могат да дерогират общия принцип на правоприемството, цитиран в предходния абзац, тъй като процесната вещ е недвижим имот и вписването на титула, от който ответникът черпи права, има само оповестително действие. С Решение № 1229 от 09.03.2009 г. по гр. д. № 5349 от 2007 г. на ВКС, Второ г.о. е прието, че вписването на посочените в ЗС и в ПВ охранителни и административни актове, искиви молби и съдебни решения по принцип има само оповестително действие - дава възможност на третите лица да узнаят за извършеното разпореждане с недвижимия имот и да се информират за собствеността върху него. Вписаните актове имат защитно действие - действие, при което придобитото въз основа на вписания акт вещно право може да се противопостави на всички трети лица и на всички други придобити преди вписването на този акт вещни права върху същия имот само в изрично посочените от закона случаи (например чл. 17, ал. 2 от ЗЗД, чл. 33, ал. 3 от ЗЗД, чл. 88, ал. 2 от ЗЗД, чл. 135, ал. 1, изр. посл. от ЗЗД, чл. 227 от ЗЗД, чл. 37 от ЗН, чл. 114, б. "б" и в от ЗС, чл. 433, ал.3, предл. първо от ГПК). Вписването на констативен нотариален акт за собственост и на нотариален акт за прехвърляне на собственост, обаче нямат такова защитно

действие, като в този смисъл се явява и Решение № 68 от 20.02.2012г. по гр.д. № 719/201 Іг. на ВКС на РБ, ГК, І ГО. В случая, за да се защити купувачът В. А. М. единствено би могла да се позове на краткото 5-годишно давкостно владение по чл. 79, ал.2 от ЗС, но от деня на сделката ѝ (07.07.2020г.) до предявяването на настоящата Искова молба в Съда такъв срок не е изтекъл в нейна полза. Същата владее имота понастоящем и оспорва правата на доверителите ми. По отношение на валидно прехвърлените от отвлсгника И. Ц. П. в полза на другия ответник В. А. М. 1/4 ид.ч. (една четвърт идеални части) от процесния имот: по силата на чл. 76 от ЗН разпореждането с отделна наследствена вещ се явява кедействително по отношение на ищците, тъй като този имот все още не е поделен и не се е паднал в дял на ответницата И. Ц. П.. В наследствената маса съществуват множество други имоти, поради което не може да намери приложение изключителната хипотеза, визирана в Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004г. по т.д. № 1/2004г. на ОСГК на ВКС. Доверителите ми желаят да се позоват на недействителността на сделката като упражнят правото си на иск по чл. 76 от ЗН и впоследствие да поделят съсобствеността върху всички процесни имоти без намесата на външни хора в нея. Ето защо, изложеното обуславя правния интерес за Т. К. Г. - Д. и Д. К. У. да предявят пред Вас настоящите иски.

Фактическа искова претенция: На осн. чл. 108 от ЗС да признаете за установено в отношенията между страните, че Т. К. Г. - Д., с ЕГН ***** и Д. К. У., с ЕГН ***** са собственици на по 1/6 ид.ч. (една шеста идеални части) за всяка от тях, или общо 2/6 ид.ч. (две шеста идеални части) от следния недвижим имот, а именно: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18- 38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти

с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2, както и да осъдите ответницата В. А. М., с ЕГН ***** да предаде на доверителите ми владението върху общо 2/6 ид.ч. (две шести идеални части) от гореописания недвижим имот, които владее без правно основание;

На осн. чл. 537, ал.2, изр.3 от ГПК, да отмените Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и давност № 21, том 2, рег. № 1478, нот. дело № 210 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ - гр. Димитровград с акт № 64, том 8, нот. дело № 799/2020г., дв. вх. рег. № 2168/07.07.2020г., в частта му, с която на ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** е признато правото на собственост върху процесния имот за квотата над 1/4 ид.ч. (една четвърт идеални части) др пълния обем на правото на собственост;

На осн. чл. 76 от ЗН да обявите за недействително спрямо доверителите ми имущественото разпореждане от страна на сънаследника прехвърлител И. Ц. П., с ЕГН ***** в полза на приобретателя В. А. М., с ЕГН *****, което разпореждане е обективизирано в Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 24, том 2, рег. № 1482, нот. дело № 212 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ - гр. Димитровград с акт № 66, том 8, нот. дело № 801/2020г., дв. вх. рег. № 2171/07.07.2020г. и по силата на което И. Ц. П. като продавач е прехвърлила на купувача В. А. М. притежаваните от нея 1/4 ид.ч. (една четвърт идеални части) от: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имотх с

идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2.

В срока за отговор е депозиран такъв от ответника В. А. М., в който твърди следното: Исковата молба касае имот, покрай който синовете ми минават постоянно за да достигнат до обработваните от тях земеделски земи. Представлява необработваема земеделска земя, която пустее от както го помня. Втората ответница по делото - И. П. от много време ни го предлага да го закупим. За мен никога не е имало съмнение, че тя е собственик на имота, тъй като друг до сега не сме виждали да се интересува от него или да го предлага за продажба. След многократни предложения се съгласихме да го купим. При посещението при нотариуса всичко беше подготвено, изслушахме сделката и подписахме нотариалния акт и от този момент не съм имала никакво съмнение, че съм едноличен собственик на имота. Към този имот имахме и определени инвестиционни намерения, които не се осъществиха поради високата стойност на инвестицията, която следваше да направим. ПО ПРИДЯВЕНАТА ИСКОВА ПРЕТЕПЦИЯ 1. По предявения иск с правно основание чл.108 от ЗС. За да бъде уважено искането за ревандикация на 2/6 идеална част е необходимо в процеса да се установи, че И. П. не е била или е престанала да бъде собственик на процесните 2/6 идеална част. Към момента липсват такива данни и следва да се доверя на нотариалното производство и приложения по делото Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по наследство и давност. 2. По предявения иск с правно основание чл.537, ал.2 от ГЛК. Изцяло оспорвам и този иск по съображенията изложени по горе. Извън това, считам че ищите не разполагат с правна възможност да искат отмяна на нотариалния акт над квотата, която претендират че притежават, а именно - 2/6 идеална част. Дори при уважаването на иска по чл.108 от ЗС те ще се легитимират като собственици на 2/6 идеална част, а И. П. ще остане с 4/6 от собствеността. Спрямо всички останали сънаследници и трети лица в останалата си част над процесните 2/6 идеална част Нотариалния акт има действие и се ползва с материална доказателствена сила. За разликата от 1/4 до 4/6 искане могат да предявят само останалите засегнати наследници, а такова искане няма в настоящото производство. 3. По предявения иск с правно основание чл.76 от ЗН. Изцяло оспорвам и този иск. На първо място, считам че искането за обявяване частична относителна недействителност на

разпореждането с 14 идеална част е недопустимо. Това са права, които И. П. безспорно притежава и извън делбено производство този иск, по начина по който е предявен е лишен от правен смисъл. На следващо място, същата се е легитимирила като собственик на целия недвижим имот, а са оспорени само 2/6 идеална част от него. На останалите 4/6, /не само на 1/4 / както и да се развие делото, тя ще продължава да бъде собственик, поради което считам че и на това основание, предявения иск е недопустим.

Съдът като взе предвид доводите и становищата на страните, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и като се съобрази със закона, прие за установена следната **фактическа обстановка:**

Производството е образувано на основание чл.108 от Закона за собствеността за предаване собствеността и владението на подробно посочените в исковата молба части от недвижим имот и на основание чл. 537, ал.2 от ГПК за отмяна на НА, както и иск справно основание чл.76 от ЗС.

Не се спори по делото, а и от представените писмени доказателства от ищците се установи, че с Решение № 30-0 1 /15.01.1999г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на град Димитровград, издадено от Общинска служба по земеделие - гр. Димитровград, на наследниците на В.Д.Д., родена на 17.02.1888г., починала на 20.11.1958г., акт за смърт № 176/21.11.1958г. съставен в гр. Димитровград, е възстановено в съществуващи (възстановими) стари реални граници правото на собственост върху следния недвижим имот: Нива от 5162 кв.м. (пет декара и сто шестдесет и два квадратни метра), четвърта категория, местност „ДО ГРОБЕТО“, съставляваща Имот № 002004 по картата на землището на град Димитровград при граници (съседни): имот № 002003 1 — нива на временно стопанисвани от общината имот № 000110 — населено място на населено място; имот № 002001 — нива на временно стопанисвани от общината; имот № 002005 — нива на наследниците на А.И.Т. и имот № 000110 — населено място на населено място, който гореописан имот, съгласно действащите кадастрална карта и кадастрални регистри понастоящем е заснет като: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална

карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2.

От приетото като писмено доказателство по делото Удостоверение за наследници, общата наследодателка В.Д.Д., родена на 17.02.1888г., е починала като вдовица на 20.11.1958г. (т.е. след приемането на новия Закон за наследството, обн. ДВ. бр.22 от 1949г.) и е оставила за свои законни наследници двете си деца: Д.К.Г., ЕГН ***** и И. К. Ж., ЕГН *****, които съгласно разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗН я наследяват при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от наследството за всеки от тях). Единият от тях Д.К.Г., ЕГН ***** е починал на 03.07.1980г. като е оставил за законни наследници преживялата си съпруга Т. К. Г., ЕГН ***** и сина си: К.Д.Г., ЕГН *****, които по силата на същата разпоредба чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗН го наследяват при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от неговото наследство за всеки от тях). К.Д.Г., ЕГН ***** е починал на 21 .07. 1992г. като е оставил за законни наследници преживялата си съпруга Б.Д. Г., ЕГН *****, починала на 28.08.2012г. и децата си Д.К.Д., ЕГН *****, Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** (последните две са настоящите ищци), които по арг. от чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗН го наследяват при равни права (т.е. по 1/4 ид.ч. от неговото наследство за всеки от тях). Т. К. Г., ЕГН ***** е починала на 22.12.2001г. като е оставила за законни наследници децата на сина ѝ К.Д.Г., ЕГН ***** (починал преди майка си-на 21 .07. 1992г.), които я наследяват по право на заместване, а именно: Д.К.Д., ЕГН *****, Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** . По силата на разпоредбата на чл.5, ал.1 и чл. 10, ал.1 от ЗН триМ. наследяват Т. К. Г., ЕГН ***** при равни права (т.е.

по 1/3 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях). Б.Д. Г., ЕГН ***** е починала на 28.08.2012г. и е оставила за законни наследници децата си Д.К.Д., ЕГН *****, Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН *****, които на основание разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗН я наследяват при равни права (т.е. по 1/3 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях). И. К. Ж., ЕГН ***** е починала на 17.05.2020г. като е оставила за законни наследници дъщеря си И. Ц. П., с ЕГН ***** (ответник по делото) и живата дъщеря на другата ѝ дъщеря — П. Ц. Х., ЕГН *****, починала на 11.05.2007г. — т.е. преди майка си, която наследява по право на заместване, а именно: П.Н.П., ЕГН *****. По силата на разпоредбата на чл.5, ал.1 и чл. 10, ал.1 от ЗН И. Ц. П., с ЕГН ***** и П.Н.П., ЕГН ***** наследяват И. К. Ж., ЕГН ***** при равни права (т.е. по 1/2 ид.ч. от нейното наследство за всеки от тях).

Горния анализ на писмените доказателства води до извода, че всяка от ищците Т. К. Г. - Д., ЕГН ***** и Д. К. У., ЕГН ***** притежава на основание наследство по 1/6 ид.ч. (една шеста идеална част) от правото на собственост върху процесния имот, а ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** получава по наследство 4/6 ид.ч. от имота.

Не се оспорва от страните по делото, а това се потвърждава и от приетите писмени доказателства, че ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** с право на собственост по наследство 1/4 ид.част от процесния имот, същата се е снабдила с Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и давност № 21, том 2, рег. № 1478, нот. дело № 210 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ — гр. Димитровград с акт № 64, том 8, нот. дело № 799/2020г., дв. вх. рег. № 2168/07.07.2020г., с който ѝ е признато право на собственост върху целия процесен имот. На същата дата е обективизирана и сключената прехвърлителна сделка - продажба, съгласно Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 24, том 2, рег. № 1482, нот. дело № 212 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ — гр. Димитровград с акт № 66, том 8, нот. дело № 801/2020г., дв. вх. рег. № 2171/07.07.2020г., съгласно която ответницата И. Ц. П. като продавач е продала гореописания имот на ответницата В. А. М., с ЕГН ***** като последната не се е намирала в граждански брак към деня на сделката — била е вдовица, неоспорено от страните по делото.

От събраните в хода на производството гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите М. Н. С., Н. С. Х., Д. С. Г., П.Н.Д. се установи твърдяното от ищците в исковата молба, че въпреки издадения в нейна полза Констативен нотариален акт ответницата И. Ц. П., с ЕГН ***** (както и приживе нейната майка И. К. Ж., ЕГН *****) не е осъществявала давностно владение спрямо квотите на останалите съсобственици.Първоначално процесният имот е бил възстановен на всички наследници на общия наследодател В.Д.Д. и впоследствие нито един от наследниците не е своил имота само за себе си, тъй като имотът е бил считан от всеки от тях за общ и не е имало извършена делба на наследството. От показанията на триМ. разпитани свидетели по обстоятелствената проверка се установи че дваМ. изобщо не знаят къде е имота и не познават страните, не познават роднините - ищците по настоящото дело, не познават имота.

Съгласно приета като доказателство Заповед №РД-06-1763/9.10.2010 година, издадена от Община Димитровград е, че всички наследници на имота в качеството на правоприемници на общия наследодател В.Д.Д. са входирали в Общината искане за изработване на ПУП-план за регулация и застрояване на процесния поземлен имот.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка съдът прави следните **правни изводи:**

По силата на чл.108 от ЗС собственикът може да иска своята вещ от всяко лице, което я владее или държи без основание за това. За успешното провеждане на ревандикационният иск е необходимо ищците да докажат, че са собственици на спорната вещ, чието право претендират, че не упражняват фактическа власт върху нея, и че ответник я владее без правно основание, като тези предпоставки трябва да са налице кумулативно. От своя страна ответника следва да докаже, че владее имотите на правно основание. Основанието на ревандикационния иск е накърненото право на собственост, като с него невладеещият собственик претендира от владеещия несобственик без основание своята вещ. Целта на исковата защита е връщане на вещта във фактическата власт на собственика.

Предмет на ревандикационния иск е земеделска земя – нива, подробно описана в исковата молба. Същата е била предмет на реституция по ЗСПЗЗ. На така установеното право на собственост по силата на наследственото

правоприемство ответницата В. М. противопоставя издаден нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по наследство и давност, с който е призната за собственик вкл. и на спорния имот. Следва да се отбележи, че констативният НА не създава право на собственост, а само констатира факта на изтекла придобивна давност. Според правната доктрина придобивната давност е способ за придобиване на право на собственост и други вещни права върху чужда вещ, чрез фактическо упражняване на тези права в продължение на определен от закона срок от време. Според легалното определение дадено в чл.68,ал.1 от ЗС владението е упражняване на фактическа власт върху вещ, лично или чрез друго, като своя. Владението по чл. 68 ЗС се характеризира с два основни признака: обективен - упражняване на фактическа власт върху вещта/corpus/ и субективен - намерението да се държи вещта като своя /animus domini/. По аргумент от норм. на чл.79,ал.1 от ЗС сънаследник може да придобие по давност останал в наследство недвижим имот, ако упражнява фактическа власт върху него повече от 10 години и ако отблъсне фактическата власт на другите сънаследници. При наследяването е прието, че упражнявайки фактическа власт върху целия имот, сънаследникът владее своята идеална част и държи частите на останалите сънаследници, като в този случай за да се приеме, че владее целия имот, само и изключително за себе си, е необходимо този сънаследник да е противопоставил на останалите своето намерение за това, т.е. да го е довел до знанието на останалите сънаследници. Доказването на тези правнорелевантни факти от страна на ответника, чиято е и доказателствената тежест, не бе успешно проведено. Категорично от всички данни по делото е, че до 2022 г. не е имало никакво обработване, сеене, прибиране на реколта, т.е. имота е стоял неизползваем. Единствените данни в обратна посока е предвид свидетелските показания за т.н. П., който е пускал своите животни в имота и то след разрешение от ищците, което е отново индиция, че обществото, хората в него са смятали ищците за собственици и ги питали съответно какво може и не може да правят в техния имот, т.е. със собствеността е безспорна. Фактът на еднолично ползване на част от имотите от саМ. ответница И. П.– лично, че счита тези имоти за свои, не са достатъчни за доказване на твърдението за придобивна давност. Наследникът, който се позовава на придобивна давност трябва съгласно чл.154 от ГПК, следва да докаже не само, че е ползвал имота, но и че е променил

намерението си и е завладял частите на сънаследниците си. Промяната в намерението не трябва да остане скрита, тя трябва да намери външна изява в предприемане на конкретни действия, които да станат достояние на останалите собственици и да показват несъмнено, че наследникът който упражнява фактическа власт, отрича техните права върху имота и го държи само за себе си, тъй като собствеността не се губи при неизползването на имота. Щом като във вътрешните отношения между сънаследниците се счита, че те са държатели на чуждите идеални части – владеят ги от тяхно име и за тяхна сметка – наследниците, които не ползват имота, не трябва да доказват активно поведение, а обратното – то трябва да бъде предприето от този, който променя намерението си и от държател става владеец. От разпита на свидетелите не се установи по категоричен начин процесната нива е обработвана за времето до завеждане на исковата молба в съда. Нито от показанията на разпитаните свидетели, нито от другите ангажирани по делото доказателства се установи същественият елемент от предявеното чл. 79 ЗС придобивно основание – ответницата да е демонстрирала пред останалите сънаследници – ищите по делото, намерението си да свои целия имот и да е отблъснал по някакъв начин владението на последните. В тази връзка разпитаните по делото свидетели не установиха факти за завладяване от ответницата на частите на ищите. Няма данни промяната в основанието да е дошла до знанието на последните, нито пък те да не са допускани в имота. От друга страна не се установи по безспорен начин, че ищите са се дезинтересирали от процесния имот. Намерението на ответницата П. да придобие по давност процесния имот се установява единствено от факта на съставяне на обсъдените НА от 2020г.

При анализа на събраните в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства се налага извода, че ответницата И. П. не е осъществила едно трайно, необезпокоявано и несмущавано владение върху процесния имот. От друга страна, както съдът посочи по-горе са налице ангажирани доказателства, които да сочат, че ищите са оспорили това й владение. Ищите в процеса установиха, че през този период от време са демонстрирали поведение на собственици и което поведение сочи на противопоставяне на владението на ответника.

По отношение на второто изискване на закона, а именно упражняване от страна на ответницата В. А. М. владение върху целия имот без правно

основание, съдът намира, че това е налице, тъй като в отговора си си към исковата молба тя не е оспорила този факт. По делото липсват данни за наличие на валидно правно основание, оправдаващо това владение на целия имот. Не се доказва твърдението на ответницата И. П., че тя е изключителен собственик на процесните земеделски имоти, по силата на наследство и давностно владение. Както се посочи по-горе оборена е доказателствената сила на представените по делото НА и се установи, че имота не е придобит по давност от ответницата П. по делото.

С оглед на изложеното съдът намира, че ишците по делото, по силата на наследствено правоприемство не са загубили по какъвто и да е начин своя дял от правото на собственост от процесния имот и са собственици по наследство с ответника И. П. на същия, поради което предявеният от ишците иск по чл. 108 от ЗС се явява основателен и следва да бъде уважен в посочения размер - за по 1/6 идеални части, които всички ищци притежават поотделно от възстановените по реда на ЗСПЗЗ зем. земя, като ответницата В. А. М. бъде осъдена да предаде на всеки от ишците в качеството им на съсобственици владението върху съответните им идеални части от процесния земеделски имот.

Искането по чл. 537 от ГПК за отмяна на нот. акт е последица от уважаването на основния иск по чл. 108 ЗС. Съгласно разпоредбата на чл. 537, ал. 2 от ГПК, когато охранителния акт засяга правата на трети лица породеният от това е спор, ако е за гражданско право се разрешава по исков ред. Искът се предявява срещу лицето, което се ползва от акта, като при уважаване на иска издаденият акт се изменя или отменя. С оглед уважаването на иска по чл. 108 ЗС процесния нотариален акт от 2020 година следва да бъде отменен в частта, в която са засегнати правата на ишците – сънаследници, като последния не следва да се отменя в частта му относно другите два имота, които са различни от процесния, както е установил по-горе съдът, тъй като няма предявени иски в тази част относно тези имоти.

По иска с правно основание чл. 76 от ЗН: Предвид даденото задължително тълкуване на материалния закон с ТР 1/2004г. на ОСГК на ВКС с норм. на чл. 76 ЗН се признава правото на защита, дадено на определен кръг правни субекти, да поискат незачитане на последиците по извършени сделки на разпореждане от наследници с правата им върху сънаследствен

имот, в случай че при извършване на делбата имотът не се падне в дял на извършилият разпореждането наследник. Последното признато от закона право на защита, не е ограничено нито от законодателя, нито съобразно тълкуването на закона, дадено от ВКС с горното ТР, досежно вида производство, в което може да бъде упражнено. В мотивите на ТР е дадено тълкуване в смисъл, че правото по чл. 76 ЗН може да бъде упражнено чрез установителен иск, както и в делбеното производство с възражение. В двуфазното делбено производство е предвидено, че следва да бъде упражнено в първата фаза на процеса, доколкото същото има отношение към установяване на правата на съсобствениците и участниците в делбата, както и че при прогласяване на недействителността на разпоредителната сделка делбеният имот се допуска до делба между сънаследниците. Независимо от горното тълкуване ВКС е посочил, че иск по чл. 76 ЗН може да бъде предявен и в други производства, като е дал за пример предявяването му, съединен с иск за собственост. Следва да бъде добавено и, че горното тълкуване на настоящата инстанция за липса на ограничения досежно вида на производството, в което може да бъде разгледан иск по чл. 76 ЗН, при легитимиран интерес от предявяването му, изискуем за всеки установителен иск, е застъпено и в практиката на ВКС по определение 210 от 21.04.2012г. по ч.гр.д. 134/2012г., Г.К., I ГО на ВКС и определение 52 от 05.02.2010г. по ч.гр.д. 41/2010г. на ВКС, I ГО, съобразно която е допустим иск по чл. 76 ЗН, обективно съединен с иск по чл. 33, ал. 2 ЗС.

Именно по по-ранно заведения съдебен спор страните имат право на съдебна защита, а съда по по-късно образуваното производство по съдебна делба е този, който следва да се съобрази с висящността на настоящия спор, евентуално да зачете съдебното решение по последния, при постановяване на влязло в сила такова.

В този смисъл искът по чл.76 от ЗН е допустим.Искът е и основателен, тъй като разпоредбата на чл. 76 от ЗН сочи, че актовете на разпореждане на сънаследник с отделни наследствени предмети са недействителни, ако тези предмети не се паднат в негов дял при делбата. Съгласно приетото в практиката на ВКС /т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. по гр.д. № 1 от 2004 г. на ОСГК на ВКС и решение № 187 от 20.04.2012 г. по гр.д.№ 696 от 2011 г. на ВКС, Първо г.о., /, относително недействителни спрямо наследниците на основание [чл.76 от ЗН](#) са всички актове на разпореждане със

сънаследствен имот или със сънаследствен дял от имот, с изключение на разпореждания, с които се изчерпва наследството и поради това представляват продажба на наследство по смисъла на [чл.212 от 33Д](#), разпореждания на всички наследници със сънаследствените им дялове или разпореждания между самите сънаследници. За недействителността по [чл.76 от 3Н](#) без значение е дали разпоредителната сделка е възмездна /продажба, замяна, цесия и др./ или безвъзмездна /дарение/. В процесния случай видно от доказателствата по делото и по отношение на валидно прехвърлените от ответника И. Ц. П. в полза на другия ответник В. А. М. 4/6 ид.ч. от процесния имот: по силата на чл. 76 от 3Н разпореждането с отделна наследствена вещ се явява недействително по отношение на ищците, тъй като този имот все още не е поделен и не се е паднал в дял на ответницата И. Ц. П.. В наследствената маса съществуват множество други имоти, поради което не може да намери приложение изключителната хипотеза, визирана в Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004г. по т.д. № 1/2004г. на ОСГК на ВКС. Волята на ищците е, че желаят да се позоват на недействителността на сделката като упражнят правото си на иск по чл. 76 от 3Н и впоследствие да поделят съсобствеността върху всички процесни имоти без намесата на външни хора в нея. Това обуславя и правния интерес за ищците Т. К. Г. - Д. и Д. К. У. да предявят пред съда в настоящото производство иски. За пълнота следва да бъде посочено и, че действително, ако наследството се изчерпва само с една вещ, то прехвърлянето на наследствения дял на единия сънаследник на трето на съсобствеността лице би представлявало продажба на наследство по [чл.212 от 33Д](#), поради което тази разпоредителна сделка би била напълно действителна и по отношение на останалите сънаследници, тоест искът по [чл.76 от 3Н](#) в този случай би бил неоснователен. Това е така обаче само в случаите, в които разпоредителната сделка е и възмездна. С оглед на гореизложеното, разпоредбата на чл. 76 от 3Н е приложима, съгласно т. 3 от Тълкувателно решение № 72 от 9.IV.1986 г. по гр. д. № 36/85 г., ОСГК, която не е обявена за загубила с т. 1 от ТР № 1/2004г. на ОСГК на ВКС. Съдът намира и че искът за прогласяване на относителната недействителност е предявен от активно легитимирани лица - сънаследници, неразпоредили се с дяловете си. Ето защо, разпоредителните сделки по нотариалния акт от 2020г с №24, том 2, рег.№1482, нот.дело №212, с предмет описания процесен имот, като разпореждане, извършено от един от

наследниците в полза на трето лице, извън кръга на наследниците – съделители, е относително недействително по отношение на ишците. Поради това съдът счита, че тази относителна недействителност следва да бъде обявена с настоящето решение и съдът да обяви за недействително спрямо ишците имущественото разпореждане от страна на ответника И. П., като сънаследник и прехвърлител в полза на приобретателя В. А. М., с ЕГН *****, което разпореждане е обективизирано в Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 24, том 2, рег. № 1482, нот. дело № 212 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ - гр. Димитровград с акт № 66, том 8, нот. дело № 801/2020г., дв. вх. рег. № 2171/07.07.2020г. и по силата на което И. Ц. П. като продавач е прехвърлила на купувача В. А. М. притежаваните от нея 4/6 (четири шести/ идеални части) от: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имот с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.T002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 2105.1002591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21 052. 1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2.

При този изход на делото и съобразно разпоредбата на чл.78, ал. 1 от ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ишците направени разноски във връзка с производството в общ размер на 995 лева, съобразно представен списък по чл.80 ГПК. Направеното от ответника В. М. възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар на адв.С., като пълномощник на ишците се явява неоснователно, предвид факта, че същото е уговорено в минимален размер с оглед характера и обективно кумулативно съединените искове.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на И. Ц. П., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** и В. А. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, че Т. К. Г. - Д., с ЕГН ***** и Д. К. У., с ЕГН ***** са собственици на по 1/6 ид.ч. (една шеста идеални части) за всяка от тях, или общо 2/6 ид.ч. (две шеста идеални части) от следния недвижим имот, а именно: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастрапната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2, и на основание чл.108 от Закона за собствеността ОСЪЖДА В. А. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, ДА ПРЕДАДЕ ВЛАДЕНИЕТО на Т. К. Г. - Д., с ЕГН ***** от ***** и Д. К. У., с ЕГН *****, от град ***** на 2/6/две шеста/ идеални части общо, или за всяка една от тях по 1/6/една шеста/ идеални части, по отношение на следния недвижими имот: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на

Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2.

ОТМЕНЯ Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и давност № 21, том 2, рег. № 1478, нот. дело № 210 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ - гр. Димитровград с акт № 64, том 8, нот. дело № 799/2020г., дв. вх. рег. № 2168/07.07.2020г., в частта му, с която ответницата И. Ц. П., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** е била призната за собственик на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имоти с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.1002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 21052.1002.591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21052.1002.548,

21052.2.3 и 21052.2.2., за квотата над 4/6 идеални части до пълния обем на правото на собственост за този имот .

ОБЯВЯВА за НЕДЕЙСТВИТЕЛНО спрямо Т. К. Г. - Д., с ЕГН ***** от ***** и Д. К. У., с ЕГН ***** , от град ***** имущественото разпореждане на И. Ц. П., с ЕГН ***** в полза на В. А. М., с ЕГН ***** , обективизирано в Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 24, том 2, рег. № 1482, нот. дело № 212 от 2020г. по описа на Нотариус Румяна Велева, рег. № 398 на НК, вписан в СВ - гр. Димитровград с акт № 66, том 8, нот. дело № 801/2020г., дв. вх. рег. № 2171/07.07.2020г., по силата на което И. Ц. П. като продавач е прехвърлила на купувача В. А. М. притежаваните от нея 4/6/четири шести/ ид.ч. от: Поземлен имот с идентификатор № 21052.2.4 (две, едно, нула, пет, две, точка, две, точка, четири), находящ се в град Димитровград, община Димитровград, област Хасково, по кадастрална карта и кадастралните регистри на град Димитровград, одобрени със Заповед № РД-18-38/05.07.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 19.08.2022г., с адрес на поземления имот: град Димитровград, местност „ДО ГРОБЕТО“, целият с площ от 5101 кв.м. (пет хиляди сто и един квадратни метра), трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: друг вид нива, категория на земята: 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: Имот № 002004 (нула, нула, две, нула, нула, четири), при съседни поземлени имот с идентификатори № 21052.1002.579, 21052.1002.580, 21052.Т002.582, 21052.1002.583, 21052.1002.596, 21052.1002.602, 2105~.1002591, 21052.2.7, 21052.2.1, 21 052. 1002.548, 21052.2.3 и 21052.2.2.

ОСЪЖДА И. Ц. П., с ЕГН ***** , с постоянен адрес: ***** и В. А. М., с ЕГН ***** , с постоянен адрес: ***** , да заплатят на ищите Т. К. Г. - Д., с ЕГН ***** и Д. К. У., с ЕГН ***** направените по делото разноси в общ размер на 995/деветстотин деветдесет и пет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на въззивното

производство пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____